

Prinsessegårdenes Pædagogiske teori og metodegrundlag 2024

Indhold

Reggio Emilia.....	2
Statens Museum for Kunst.....	2
Fri for Mobberi.....	3
Social tænkning.....	4
Low arousal.....	5
Leg.....	7
Zonen for nærmeste udvikling – Lev Vygotskij.....	8
Det fælles tredje.....	8
Ressource Detektiven.....	9
Feedback kultur.....	10
Familie pædagogisk vejleder.....	11
TOPI.....	11
SMTTE.....	12
Stærkt samarbejde.....	13
Sprog.....	14
UGL'e.....	14
Sprog vurderinger.....	14
Sprog trappen.....	15
Sprogvejleder og –ansvarlige.....	15
Det positive alternativ.....	15
Kost og måltider.....	16
Tilknytning.....	17
RessourceForum.....	21
Læringsmiljøer.....	21
Pædagogisk organisering.....	23
Evalueringskultur:.....	23

Reggio Emilia

Reggio Emilia er en pædagogisk tilgang der stammer fra det nordlige Italien. Den bygger på et barnesyn/menneskesyn, der ser børn som ressourcefyldte og med mange kompetencer. Pædagogikken er kendt for at gøre børn bevidste om alle deres sanser og gøre dem i stand til at udtrykke sig med andet end bare det talte sprog. I Reggio Emilia er kunsten i fokus og børns udtryk handler om det børn forstår; kunsten er en visualisering af deres tænkning. Processen for børns læring er mere interessant end produktet, og centrum for dokumentationen.

Sådan arbejder vi med det:

I Prinsessegården ser vi børn som værdifulde og født med en naturlig kreativitet og nysgerrighed. Når børn indgår i tætte anerkendende relationer, som er baseret på tryghed, tillid, gensidigt ligeværd og positiv kommunikation, understøttes barnets naturlige kreativitet og nysgerrighed.

Vi arbejder i løbet af året med forskellige temaer, som også udfoldes kreativt. Temaerne dokumenteres med billeder og via børnenes produkter, der udstilles løbende både inden i - og udenfor institutionen.

Som en del af tanken i Reggio Emilia inddrager vi Remida (genbrugstanken), og indsamler materialer der senere får nyt liv gennem kreative processer.

Materialer og inspiration:

<https://reggioemilia.dk/>

Statens Museum for Kunst

Vi har i flere år haft et tæt samarbejde med SMK (Statens Museum for Kunst), der startede med et EU-projekt vi deltog i, i 2014. Michael der er værkstedsansvarlig på SMK, sidder i vores institutionsbestyrelse, og hjælper os løbende med inspiration til relevante værker på museet eller aktiviteter hjemme i institutionen.

I mødet med kunsten åbnes for en større kreativ verden, hvor elementer fra hverdagen er kombineret på anderledes måder, end hvad børnene er kendt med, og som derfor kan inspirere til fantasilege. I fantasilegen handler det om at overskride sin egen verden og prøve at være noget andet. De erfaringer barnet gør sig i fantasilegen, er med til at danne grundlag for barnets personlige dannelse. Dvs. heri ligger også dannelsen af barnets respekt og tolerance over for andre mennesker. Accept af at vi er gode til forskellige ting, at vi har forskellige kulturelle baggrunde, at vi ser forskelligt ud og at vi har forskellige personlige grænser.

Sådan arbejder vi med det:

I prinsessegården har vi valgt kunst og kreativitet, som en hovedoverskrift for vores pædagogiske praksis. Det har vi gjort for at give børnene flere muligheder for at udtrykke sig og for at understøtte børnenes evne til at eksperimentere og acceptere forskellighed.

Vi besøger SMK hver eller hver anden uge med en lille gruppe fra hver afdeling. Formålet med samarbejdet er at fremme og styrke mødet mellem børnenes og det kunstneriske udtryk. Vi oplever at børnenes erfaring med at bliver præsenteret for forskellige materialer, indtryk og udtryk gør de indtager, afprøver og gør den verden de møder til deres egen. Kreativitet er et styrende element i vores hverdag såvel ude som inde.

Materialer og inspiration:

På OneDrive ligger introduktion, inspiration og litteratur samt SMTTE-modeller over forløb der kan laves på SMK.

Se Video fra SMK: https://media.videotool.dk/?vn=217_2019050311141199622061847652

OneDrive:

<https://onedrive.live.com/?authkey=%21ANG6abXi%2DTuuyps&id=9688F14328F0F5AF%21937&cid=9688F14328F0F5AF>

Fri for Mobberi

Fri for Mobberi konceptet er målrettet børns trivsel og sociale kompetencer. Målet er at fremme et trygt og inkluderende børnefællesskab, ved at forebygger mobning, samt at give børn sociale kompetencer og pejlemærker, som kan følge dem videre i livet.

Værdigrundlaget er tolerance, respekt, omsorg og mod.

Sådan arbejder vi med det:

Fri for Mobberi tænkes ind i praksis i forhold til at lære børnene om fx følelser. Både via konkrete forløb, og ved at vi bruger udtryk fra materialet gennem hele dagen.

Bamser, bøger og plakater bruges til at visualiserer og skabe genkendelse af egne og andres følelser

Materiale og inspiration:

Vi har en Fri for Mobberi kuffert til alle stuer – rettet imod enten børnehave (grøn) eller vuggestue (gul). Hver kuffert indeholder blandt andet:

- Faghæfte med teorien bag Fri for Mobberi og vejledning i arbejdet med Fri for Mobberi.
- Aktivitetshæfte med forslag til aktiviteter, lege, massage og Fri for Mobberi rytmik.
- CD: 'Venner er gode at ha' – Kan også findes på YouTube
- To bøger der henvender sig til henholdsvis vuggestue- og børnehavebørn.
- Visualiserede samtalekort – Bruges til samtaler om følelser såsom- "hvordan mon pigen på billedet har det-hvordan ser det ud"- kender I selv det at være ked at noget eller meget, meget glad"
- Stor bamseven og en masse små bamsevenner.

Find mere info på hjemmesiden: <https://www.friformobberi.dk/>

Social tænkning

Social Tænkning er en tilgang der styrker sociale kompetencer hos børn. Tilgangen er udviklet af audiologopæden Michelle Garcia Winner.

Social Tænkning hjælper barnet til at kunne analysere og forstå tanker, følelser og intentioner, når det indgår i sociale relationer via:

- Perspektivtagning
- Evnen til at lytte aktivt
- Evnen til at formulere egne tanker og synspunkter (Winner, 2013).

Gennem de visuelle og sproglige redskaber understøttes børnene til, at udvikle et sprog hvormed de kan give udtryk for egne tanker og følelser, både via ord og kropssprog. Samtidig får børnene en bevidsthed om hvordan vi hver især rummer forskellige tanker og følelser, der alle er lige vigtige, når vi sammen skal lave gruppens plan.

Sådan arbejder vi med det:

I Prinsessegårdene arbejder vi med social tænkning som redskab til at understøtte børnenes følelsesregulering og udviklingen af empati via

- Piktogrammer - (guider børnene i de daglige rutiner, og til at få øje på gruppens plan ex. hvem er ugens hjælpere og skal dække bord)
- Talebobler/ tankebobler - (understøtter børnene i deres følelsesmæssige regulering og turtagning ved, at få øje på/lytte til hinandens følelser og oplevelser. Ex. hvem har taleboblen til samling illustrerer hvem jeg skal kigge på og lytte til)
- Vi bruger plakaten med byggeklodser når vi i TOPI diskuterer et barns sociale færdigheder for at se hvor barnet ligger aldersmæssigt. Plakaten kan også bruges til forældre samtaler.

Materialer og inspiration:

Vi tænker! Sociale opdagelsesrejsende & hæfte 1-5

- Lærebog for sociale opdagelsesrejsende
- 1 At tænke tanker og føle følelser
- 2 Gruppens plan
- 3 At tænke med øjnene
- 4 Kroppen i gruppen
- 5 Lyt med hele kroppen

Vi tænker! 2. del Sociale problemløsere & hæfte 6-10

- 6 Skjulte regler og forventet og ikke-forventet adfærd
- 7 Smarte gæt
- 8 Fleksibel og fastlås tænkning
- 9 Problemets størrelse

- 10 At dele en forestilling
- GPS - gruppesamarbejde, problemløsning og social leg
- Se OneDrive under den mappe der hedder den anerkendende styrkebaserede tilgang.

Low arousal

Low arousal er en ikke konfronterende, ro givende pædagogisk tilgang, til at undgå Konflikter, - og i stedet at forebygge og håndtere situationer.

Low Arousal tager udgangspunkt i et børnesyn, der læner sig op ad Ross Greens udsagn ”Børn der kan opføre sig ordentlig, gør det”. Det kræver derfor et perspektivskifte fra ”at barnet vil, til at barnet kan”, og derved gøre børnene til medspillere i fællesskabet.

Vi tror altså på, at alle gør altså det bedste de kan, og gerne vil være den bedste udgave af sig selv. Når vi alle sammen arbejder efter samme børnesyn bliver det metoden.

En pædagog er et menneske der påvirker sine omgivelser, både bevidst og ubevidst, og som hele tiden må-og skal reflektere. Vi er værktøjet og det eneste pædagogiske redskab vi har er, hvordan vi opfører os selv. Teorien giver personalet en værktøjskasse med forskellige metoder og et fælles fagligt sprog, særligt i de situationer med et barn/børnegruppe, som ”trigger” den voksnes nervesystem, eller når barnet er i kaosfasen. Når barnet er i kaosfasen, er det fordi vi som voksne ikke har formået at hjælpe barnet, med dets strategiske adfærd. Derfor er det vigtig, at der igangsættes en evaluering efterfølgende, så vi kan undgå, at barnet ender i kaosfasen gentagende gange.

Ansvarsprincippet

I ansvars-princippet påtager vi os, som fagpersoner, det pædagogiske ansvar for barnets adfærd. På den måde kan vi, ved at ændre på rammer, struktur og pædagogiske værktøjer, og i samarbejde med barnet, hjælpe barnets til at styre sin arousal. Den der tager ansvar kan påvirke.

Kontrolprincippet

Hvis man har kontrol over sig selv, kan man samarbejde.

Hvis barnet, i en svær situation, mister kontrol over sig selv og sine handlemønstre, opstår der uhensigtsmæssig adfærd. Derfor skal vi som professionelle voksne hjælpe barnet til at genvinde kontrol – for eksempel gennem afledning.

Low arousal er en ikke-konfronterende, ro givende pædagogisk tilgang, til at undgå gentagne konflikter.

Princippet om affektsmitte

Mennesker bliver påvirket af følelser omkring dem, derfor gælder det om at have en så rolig og afdæmpet pædagogisk hverdag som mulig.

Metoderne:

Optrappingsfasen/eskaleringsfasen: Barnet oplever, at de er ved at miste deres selvkontrol og vores mål er, at barnet skal genvinde selvkontrol. Det er derfor vigtigt, at den voksne ved hvordan man reagerer hensigtsmæssigt overfor barnet, og at kontakten/relationen er uden skyld, opdragelse eller irettesættelse overfor barnet.

- Pas på med øjenkontakten
- Stemmelejet (tal stille og roligt)
- Slap af i kroppen, evt. sætte sig ned eller læne sig op af en væg.
- Hold afstand – stå ikke front mod front.
- Pas på med fysisk kontakt/berøring
- Evt. voksenskiift

I Kaosfasen: Vi behøver ikke bruge magt, men være gode til at gøre det vi gør. Når vi ser barnet være i kaos, Kan vi tømme lokalet for andre, frem for at flytte barnet. Dette er af hensyn til barnet i kaos, samt den resterende børnegruppe. Vi giver barnet plads og mindsker eskalering af situationen. Hvis barnet kaster med ting, så er de aldrig vigtigere end barnet.

I nedtrappingsfasen: Vigtigt at vi kan aflæse barnet og lade barnet bestemme, hvad det har brug for.

- Giv tid og plads
- Giv trøst
- Bekræft barnet (anerkendende pædagogik)
- Ikke spørger hvad skete der? (det hører til i evalueringsværktøjskassen)

Evalueringsværktøjskassen:

Evalueringsdelen er vigtig - hvis ikke det bliver gjort, kan vi ikke komme videre. Det er altid vores ansvar. Barnet skal ikke altid være del af evalueringsprocessen, børn ved godt hvad der er rigtig og forkert. Når vi skal evaluere, kan vi blandt andet stille os spørgsmålene: *Hvad skete der i hverdagsfasen? Hvilke affektudløser var der?, Hvad skete der i optrappings-, kaos-og nedtrappingsfasen?*

Forandringsværktøjskassen:

Der er tre rum:

- Service/Støtte rummet- hvad er der brug for at få ro på i dag? Hvad er der brug for, for at få ro på i morgen? I støtterummet har vi ikke udvikling som mål. Barnet skal ikke bede om det. Struktur og forudsigelighed er vigtig for at få hverdagen til at glide for barnet. Det er også i støtte rummet vi arbejder med sanseindtryk, selvbestemmelse, kravtilpasning og stressreducering.
- Træningsrummet – har udvikling som mål, og barnet skal ønske træning (der skal være motivation til stede). I træningsrummet arbejder vi med faglig træning, motoriks træning osv. Alt træning tager tid, og skal øge barnets selvstændighed. Det er også i træningsrummet vi arbejder med kravtilpasning og selvbestemmelse (autonomi).
- Behandlingsrummet – Det lægger uden for vores faglighed, og der kan inddrages behandlere.

Metodeloft:

Vi skal hele tiden reflektere og evaluere os selv i praksis. Begrebet Metodeloft et fælles fagligt begreb i hverdagens konflikter, og særligt hvor man kan have brug for hjælp. Både nu og her i situationen og også efterfølgende, når vi sammen reflekterer eller evaluerer, for at kunne forandre enten egen håndtering eller rammer rundt om barnet.

Når vi rammer metodeloftet, er det fordi vi ikke har den gode metode i den pågældende situation, og vi kan, hvis vi ikke reagerer, ende i den onde cirkel, hvor barnet gentagne gange ender i kaosfasen.

www.lowarousal.dk (Jakob Kjærby Lentz hjemmeside)

Leg

Når børn leger opdager, bearbejder og udforsker de deres omverden og sig selv. Det er også i legen, at barnet eksperimenterer både alene eller sammen med andre. Barnets og børnegruppens lege udvikler sig på baggrund af livserfaringer, kreative interesser, omgivelser, vilkår, baggrunde, kultur og på tværs af børnenes alder og udvikling.

Legen er fyldt med forskellige følelser og stemninger, og derfor er legen central for børns trivsel, læring, udvikling og dannelse.

Barnets leg starter med at tage udgangspunkt i kropslig udfoldelse, og hvor legen i takt med barnets alder gradvis vil stille større og større krav til børnenes sproglige kompetencer.

Børn leger ikke for at lære. Derimod udvikler barnet sig og lærer, når det leger.

I legen udvikler barnet sig socialt, sprogligt, kognitivt og kropsligt og det gør leg og læring tæt forbundne.

Forskellige former for leg: Leg som kommunikationsform, genstandsrettet leg, den fysiske bevægelsesleg, konstruktionsleg og forestillingsleg.

Sådan arbejder vi med det:

Vi sikrer, at der i løbet af dagen er afsat tid til leg- at børnene har tiden til at etablere leg, enten inden- eller udendørs.

Vi er optaget af at vores fysiske rammer inspirerer, udvikler og kan skærme leg, samt at der er materialer tilgængelig, og med blik for børnegruppens alder og interesser.

Vi som voksne kan indtage forskellige positioner, for at støtte leg.

Materialer og inspiration:

- Hæftet ”Leg” skrevet af børne- og undervisningsministeriet og EVA.
- EMU’s hjemmeside- dagtilbud og leg.
- Hæftet ”Udvikling af samspil mellem børn i dagtilbud” og som del af ”Sprog i samspil” af Janice Greenberg og Elaine Weitzman.

Zonen for nærmeste udvikling – Lev Vygotskij

Barnets nærmeste zone for udvikling, skal sikre viden om forskellen mellem hvad barnet kan (det faktiske udviklingsniveau), og det barnet godt ville kunne med støtte og hjælp fra andre, og som er zonen for udviklingspotentiale hos barnet. Vygotskij bruger metaforen ”bygge stillads omkring processen”, som skal give et billede af hvordan den voksne kan støtte barnet til næste udviklingstrin. Det er vigtigt, at det ikke bliver den voksne som eks. Tager overstyring, men barnet, som gør sig erfaring med støtte af en eks. En voksen.

Sådan arbejder vi med det:

Når vi benytter de faglige værktøjer i forbindelse med vores arbejde med TOPI, giver de os et indblik i det enkelte barns udvikling og hertil deres nærmeste zone for udvikling. Herefter sammensættes børnegrupper, pædagogiske aktiviteter og rammer for leg, i ugeplanerne.

Det fælles tredje

Begrebet *Det fælles tredje* kommer fra Filosof, Can. Mag. Michael Husen. ”*Det fælles tredje kan være en oplevelse, man er fælles om, eller det kan være en arbejdsproces, en aktivitet, hvor man i fællesskab udretter noget. Dette fællesskab er det stærkeste. Arbejdsprocessen har værdi, ikke kun som resultat, også som proces*” – Michael Husen.

Dvs. Det fælles tredje er det der opstår, når vi er sammen om et fælles interesseområde, hvor området er målet for fællesskabet hos alle i gruppen. Eks. Når vi finder insekter på legepladsen, dekorerer fastelavnstønden eller læser en god bog sammen. Via det fælles tredje- (det ydre) dannes eller forstærkes relationen mellem deltagerne. Det er vigtigt at alle involveres i hele processen, for at der skabes fælles motivation, der er afgørende i det fælles tredje.

Sådan arbejder vi med det:

Vi følger børnenes spor og tilpasser ugeplaner, temaer og indretning ud fra vores observationer. Vi inddrager børnene i dialoger, daglige rutiner, lege og pædagogiske aktiviteter. Eks. Børnene er med i Bauhaus for at hente frø til tomatplanter. De planter dem i jorden, vander, fjerner ukrudt, måler stilken, tæller de grønne tomater og langt om længe spises de røde tomater, sammen.

Vi giver tid til og prioriterer samværet og dialogen, gennem en tydelig rollefordeling blandt de voksne.

Materialer og inspiration:

<https://michaelhusen.dk/det-faelles-tredje/>

Ressource Detektiven

Over en længere årrække har vi samarbejdet med konsulent Hanne Risager der er grundlægger af Ressource detektiven. Arbejdet omkring Ressourcetetektiven bygger på den anerkendende styrkebaseret tilgang, grundsynet er, at alle mennesker har værdier, ressourcer og styrker. Tankegangen tager udgangspunkt i den positive psykologi grundlagt af Martin Zeligman, som opsætter 24 styrker som er til stede i alle mennesker.

Hanne Risager har skrevet tre bøger, der blandt andet giver værktøjer til at give indsigt og viden om at styrke selvværdet og livsglæden hos både børn og voksne i forskellige livssituationer, at flytte fokus væk fra fejlfinderen og det problematiske til at se de gode intentioner og få mere fokus på det, der virker, samt at udvikle de bedste trivselsvilkår i samspil med barnet og dermed skabe et fundament for et godt børneliv.

Hanne Risager har også udviklet 24 styrkekort med forskellige styrker, der bruges til at skabe positiv kommunikation og bedre forståelse for sig selv og hinanden. De giver indsigt i, hvordan styrkerne hjælper os til at løse opgaver og udfordringer. Indsigten i og bevidstheden om egne og hinandens styrker hjælper os til at blive bedre til indbyrdes at få forståelse for og tro på os selv og hinanden.

Sådan arbejder vi med det:

- Vi er opmærksomme på børnenes styrker og bruger dem bevist når vi planlægger praksis. Ex. ved vi at et barn der har styrken leder har brug for at opleve selv og medbestemmelse. Vi husker derfor at skabe plads til valgmuligheder.
- Styrkekortene benyttes til TOPI, forældresamtaler, på situationer og sammen med kollegaer.

Materialer og inspiration:

- Pakke med de 24 styrkekort ligger på alle stuer
- Rundt i institutionerne hænger der plakater med de 24 styrker, samt de 3 Zoner.
- Video om brugen styrkekort og de 3 zoner: se onedrive under den mappe der hedder den anerkendende styrkebaserede tilgang.
- Bøger af Hanne Risager:
- Fra fejlfinder til ressource-detektiv
- Hanne Risager - Når børn blomstre – om at mestre livet
- Hanne Risager - Find det der virker og gør mere af det

Artikler:

https://www.ressourcetetektiven.dk/wp-content/uploads/2020/04/Magasin_frafejlfindertilressoucedetektiv_01_2020.pdf

Feedback kultur

Feedback er udveksling af perspektiver og information, som kan bidrage til at udvikle og styrke os selv og vores kollegaer i vores fælles faglighed. Feedback bruges når vi ønsker at dele vores eget perspektiv med en anden person om deres adfærd eller handlinger, eller opnår en indsigt i hvorfor de handler som de gør. Når vi giver feedback, handler det altså om at aktivere de observationer som vi har gjort om vores kollegaer eller en given situation.

Når vi stiller spørgsmål, er nysgerrige og kommenterer, sætter vi ord på vores fælles faglighed med fokus på kerneopgaven.

Spilleregler for godt psykisk arbejdsmiljø i Prinsessegårde

- Vi arbejder, - i et udviklende miljø – ud fra den anerkendende tilgang, både i børne- og voksenalderen, med fokus på opgaven.
- Vi hilser på hinanden, og vi er imødekommende overfor alle der kommer i vores hus
- Vi har en god kommunikation, og vi har gensidig respekt og tillid til hinanden
- Vi skaber en god stemning, med plads til sjov og glæde i vores arbejde
- Vi har fagligheden i højsæde, og vi arbejder engageret sammen – med udgangspunkt i kerneopgaven - både i hverdagen og i projekter
- Vi ser muligheder frem for begrænsninger
- Vi hjælper hinanden, vi er i god dialog og vi undrer os overfor hinanden
- Vi planlægger dagen sammen, og vi skaber trygge og tydelige rammer i vores arbejde
- Vi er alle ansvarlige for, at vi har et godt og sundt arbejdsmiljø

Bevidsthed om positioner

Sådan arbejder vi med det:

Den gode feedback:

- Lav en klar aftale om: hvad, hvordan og hvornår
- Budskab skal formuleres specifikt og konkret, aldrig generaliseret (baseret på faktisk observeret adfærd ex en handling og effekt hos et barn).
- Tonen skal være solidarisk, ikke anklagende.
- Feedbacken sker i et fælles refleksivt rum – og følges af dialog om alternative handlemuligheder.

Værktøj til feedback:

Observation - Feedbacken baseres på en observation/ iagttagelse. Vær specifik.

- Når du siger/ gør... (pædagogisk handling)
- Jeg lagde mærke til... (effekt for barnet)
- Mit indtryk var, at... (effekt for barnet)

Effekt/Oplevelse - Beskriv hvad det gør ved dig. Forklar din reaktion. Bliv på egen banehalvdel. Anvend Jeg-form.

- Det gjorde, at jeg fik det indtryk...
- Så oplevede jeg...
- Når det sker, så har jeg svært ved at...

Familie pædagogisk vejleder

I Prinsessegården har vi valgt at ansætte en familiepædagogisk vejleder.

Som familiepædagogisk vejleder, er man med til at støtte op om forældresamarbejdet, både i hverdagen sammen med personalet på stuerne, men også i direkte samarbejde med forældrene.

Når Familievejlederen samarbejder med forældrene, tilbydes samtaler og vejledning i forhold til det der fylder i hverdagen. Udgangspunktet er at se på, hvad barnet prøver at fortælle os, samt at lytte til hvad forældrenes behov er.

Familievejlederen er med til at sikre tryghed fra start, når institutionen modtager en ny familie, B.la. ved at være med på hjemmebesøg forud for opstarten i vuggestuen (eller børnehaven), deltagelse til forældresamtaler i institutionen, og kan efter behov være med i barnets hverdag i institutionen.

På den måde er man med til at bygge bro mellem hjem og institution.

Der tilbydes forældrevejledning, som kan foregå i institutionen eller i familiens eget hjem.

Der tilbydes ligeledes forældrekurset ”Circle of security” som er et visuel tryghed- og relations baseret værktøj.

Familievejlederen tilbyder hjemmebesøg i familiens eget hjem, for at skabe større forståelse for familiens udfordringer og hvordan vi sammen kan samarbejde om det der fylder i familiens hverdag.

I mødet med forældrene tages der altid udgangspunkt i, hvad der allerede fungerer.

TOPI

TOPI står for ”tidlig opsporing og indsats” og anvendes til at vurdere børnenes trivsel. I arbejdet med den tidlige og forebyggende indsats er TOPI et systematisk værktøj til opsporing af børn i udsatte positioner. TOPI bygger både på fagpersonalets individuelle og fælles vurderinger og strukturerer den fælles faglig dialog om barnets trivsel

Sådan arbejder vi med det:

Vi foretager en trivselsvurdering af alle børn to gange årligt – i marts og september.

I vurderingen ser vi på:

- barnets almene udvikling og læring
- barnets færdigheder og kompetencer i sociale sammenhænge
- om de får tryghed og omsorg fra voksne
- om de er aktive og ligeværdige deltagere i fællesskabet
- om de har en positiv selvfølelse.

I vurderingen placerer vi barnet i henholdsvis grøn, gul eller rød trivsel. Med udgangspunkt i vurderingen udarbejdes konkrete fokuspunkter for at understøtte barnets trivsel, udvikling og læring. Forældre og evt. ressource team inddrages.

Den viden vi opnår gennem TOPI danner grundlag for den daglige struktur og læringsmiljøerne hen over hele dagen.

Materialer og Inspiration:

Se mere om TOPI på Hjernen og Hjertet – link ligger på aula

Vejledning til arbejds gang i TOPI Københavns Kommune

TOPI-mappe på hver stue.

SMTTE

SMTTE-modellen er udviklet af Hallvard Håstein. Det er en didaktisk model, som bruges, når der skal igangsættes forandrings- eller udviklingsprocesser som følge af de observationer, man har gjort sig i praksis.

Den består af fem elementer:

Sammenhæng (Hvad ser vi lige nu)

Mål (hvad vil vi opnå)

Tegn (hvad ser/hører vi, som fortæller målet er opnået/ikke opnået)

Tiltag (hvad sættes i gang for at opnå målet)

Evaluerings (Hvilken data har vi indsamlet. Hvad gør vi herfra)

Vi af de 5 elementer kan SMTTE-modellen bruges til at konkretisere mål og sørge for, at der på en dynamisk måde bliver skabt sammenhæng mellem det, man ønsker at opnå, og de tiltag og handlinger, man planlægger, for at opnå det.

Sådan arbejder vi med det:

Vi bruger SMTTE-modeller når vi udarbejder:

- Fokuspunkter på børnene, under hjernen og hjertet på AULA.
- Nye projekter, temaer og rutiner
- Pædagogiske aktiviteter

Materiale og inspiration:

- På hjemme siden under de studerende. Der ligger en teoretisk forklaring, et praksiseksempel og et tomt eksemplar.
- På AULA under Hjernen og hjertet - fokus punkter
- Hjælpe spørgsmål

Stærkt samarbejde

Stærkt samarbejde er et lovmæssigt krav for skoler, institutioner og klubber i henholdsvis folkeskole- og dagtilbudsloven, hvor sammenhæng og helhed mellem kommunens forskellige tilbud skal prioriteres. Målet er at skabe en god og tryk overgang fra børnehaven til fritidshjemmet og videre til skolen. Kernen i denne overgang er at videregive vores og forældrenes viden om barnet, så KKFO og skolen har de rette informationer til, at tage bedst muligt imod barnet og familien.

Sådan arbejder vi med det:

- Praksis tilrettelægges ud fra de mål der er nedskrevet for førskolegruppen (behovsudsættelse, følelsesregulering, vedholdenhed, socialfleksibilitet, opmærksomhed, nysgerrighed og robusthed til at håndtere små og store udfordringer)
- Inden overgangen til KKFO og skolen, udfylder forældrene og pædagogerne hver deres overleveringsskema på barnet. Når skemaet er udfyldt, inviteres forældrene til et møde, hvor de sammen med pædagogerne har en dialog om besvarelserne.
- Overleveringsmøder mellem personalet i børnehaven og KKFO
- Besøgsdage mellem børnehave, KKFO og skole

Materiale og inspiration:

- Københavns kommunes hæfte (Mål for stærkt samarbejde - mellem skolen, institutioner og klubber)
- Overgangs materiale fra AULA
- Beskrivelse af før skole grupperne

Sprog

UGL'e

UGL står for hold Udkig, Giv tid, Lyt og kombineres med de følgende strategier "Vær ansigt til ansigt" og "Følg barnets vej". Når man følger barnets vej, vil man bruge de tre redskaber: Imitere, oversætte, kommentere. Når man UGL'er, som det kaldes i daglig tale, er man sammen med barnet på dets præmisser, det vil sige at man holder udkig, efter hvad det er barnet vil tale om, giver barnet god tid til at tale og lytter.

Sådan arbejder vi med det:

- Vi er i øjenhøjde med børnene, så børnene føler sig lige i samtalen og man kan lettere følge barnets spor, den vej barnet ønsker samtalen skal gå.
- Vi er bevidste om at sprog er mere end det verbale sprog, men også nonverbalt sprog (mimik og gestik).
- Vi holder udkig efter hvad barnet fortæller os, ved at følge mimik (hvor kigger barnet hen) og gestik (bliver der peget, er kroppen drejet mod noget).
- Vi afventer barnets initiativ i samtalen, og går efter 5 turtagninger (barnet siger noget, den voksne svarer, barnet svarer, den voksne svarer, barnet svarer), som forskning fortæller er godt grundlag for god sprogudvikling.
- Vi lytter godt efter, og gentager gerne hvad barnet siger, på den måde barnet siger det – man imiterer og man oversætter til det korrekte sprog (fx, barnet siger "us" og peger på en bus, den voksne imiterer og oversætter ved at svare "us, bus" og følger eventuelt op med en kommentar "... ja bussen kørte forbi" (at kommentere).

Sprog vurderinger

I børnehaverne bruges vurderingsredskabet Sprogvurdering 3-6 år. Sprogvurderingen består af forskellige små opgaver, som laves sammen med barnet og evalueres efterfølgende. Jo ældre barnet bliver, jo flere opgaver kommer der. En del af den, vurderes kun af personalet. Værktøjet kan bruges fra barnet er 2,10 år til 6,9 år. I Prinsessegården bruger vi materialet til at vurdere den sproglige udvikling ved 3-års fødselsdagen og 5-års fødselsdagen, og imellem der hvis der vurderes behov. Forældrene giver samtykke til at vurderingen laves, og resultatet gennemgås med forældrene efterfølgende.

- Vi laver selve vurderingen et roligt sted, uden forstyrrelser, og hvor barnet er trygt.
- Vi er observante under vurderingen. Udviser barnet uro, tegn på træthed, utryghed eller andet, afbrydes vurderingen. Vurderingen kan genoptages efter et par dage. Hvis barnet stadig ikke kan/vil deltage, afbrydes den.
- Vi gennemgår resultatet med forældrene.
- Vi giver resultatet årsag til bekymring, kontaktes logopæd eller andre fagfolk, og der laves en handleplan.

- Vi er opmærksomme på, at Sprogvurderingen skal ses som en del af en samlet vurdering, sammen med daglige samtaler med barnet, observationer mv.
- Vi er opmærksomme på, at vurderingen kun vurderer barnets danske sprog.

Sprog trappen

I både børnehaver og vuggestuer arbejdes der med Sprogtrappen, som er et relativt nyt vurderingsmateriale. Vurderingen laves af personalet, efter en observationsperiode.

- Vi observerer barnet i en periode på ca. 14 dage før vi indplacerer i Sprogtrappen.
- Vi indplacerer barnet i samarbejde med en kollega.
- Vi bruger Sprogtrappen i forældresamtalerne, og i overgangen fra vuggestuen til børnehaven.
- Vi bruger Sprogtrappen når vi udarbejder handleplaner og laver ugeplaner med aktiviteter på stuerne.

Sprogvejleder og –ansvarlige

Vores mål er, at støtte alle børn i deres sproglige udvikling, så alle børn selv kan give udtryk for hvad de mener, føler og gerne vil, både via det verbale, men også via det nonverbale sprog. Sproget giver det enkelte barn mulighed for at blive forstået, forstå andre og knytte venskaber. Med et godt sprog, er det nemmere selv at løse konflikter og opleve at bliver anerkendt og forstået, og skabe venskaber.

Vi ser alle situationer i løbet af dagen som værende sprogrige situationer, både hverdagsrutiner, legestunder, pædagogiske aktiviteter, måltider mv.

Vires mål er, at alle medarbejdere er værd at stjæle sprog fra – vi skal være gode rollemodeller over hele dagen. Vi har sprogansvarlige på alle stuerne og uddannede sprogvejledere på hver gård.

Det positive alternativ

Teksten forklarer og giver eksempler på hvordan vi adfærdsregulerer på en positiv handleanvisende måde. Pointen er, at de adfærdsmønstre vi italesætter i højere grad automatiseres hos børnene.

Sådan arbejder vi med det:

- Vi undgår italesættelser som; ”du må ikke slå med skovlen” ”nej, hold op med at kaste puslespillet på gulvet”, ”lad nu vær’ med at...”. Små børn opfatter ikke negationer som voksne, de fokuserer i stedet på de meningsbærende ord i sætningen ”slå med skovlen”, ”kast med puslespillet”
- Vi bruger henimod sætninger dvs. sætninger, der fortæller barnet hvad han/hun gerne må ”Skovlen kan du bruge til at grave med”, ”puslespillet kan samles, kom lad’ os prøve sammen”
- Vi positionerer os i øjenhøjde med barnet.
- Vi møder barnet med ubetinget omsorg
- Vi skruer op for mimik, kropssprog og toneleje når barnet søger positiv opmærksomhed.
- Vi talesæt følelserne bagved handlingen: ”øj, jeg tror du blev forskrækket” ”I vil gerne begge to lege med skovlen”

Materialer og inspiration:

- Tekst - Det positive alternativ (Pixibog af Ayla Born og Rikke Hjort)
- Bogen - Hjernesmart pædagogik og Hjernesmart børn (af Anette Prehn)

Kost og måltider

Prinsessegårdene har siden 2017 været en del af Madliv, som er en indsats i Københavns kommune, der fokuserer på velsmagende, sunde og bæredygtige måltider. Alle tre gårde har haft to forløb med madlivskonsulenter, køkkenmedarbejderne har været på flere kurser hos Meyers Madhus og har lavet nye måltider sammen med konsulenter fra Meyers til pædagogiske dage.

Mad- og Måltidsstrategien bygger på seks overordnede mål:

1. Maden skal give den rette ernæring og styrke sundheden
2. Velsmag, kvalitet og madglæde skal være i højsædet
3. Vi bruger 90% økologiske varer og har det Økologiske Spisemærke i guld
4. Klimaaftrykket fra fødevarer skal reduceres med 25% inden 2025
5. At mindske madspild
6. At styrke sociale fællesskaber, madkultur og maddannelse

Sådan arbejder vi med det:

- Vi har et madlivs udvalg der består af køkkenpersonalet, en pædagog fra hver afdeling og den pædagogiske leder, og som efter behov, mødes i et fælles madlivsforum for klyngen.
- Vores køkkener laver mad over hele dagen; morgenmad, frokost og mellemmåltider formiddag og eftermiddag. Der serveres varieret mad, som følger Fødevarestyrelsens officielle anbefalinger til børn i alderen 0-6 år. Vores mad er 90% økologisk.

Økologi, klima og madspild:

- Vi har Det Økologiske Spisemærke i guld, og træffer bevidste valg. Vi vælger konventionelle råvarer som fx danske æbler, ærter og jordbær.
- Vi minimerer brug af kød, særligt det røde kød fra okse, kalv og lam og arbejder med menuplanlægningen ud fra Pejlemærkerne for sund og klimavenlig mad.
- Vi arbejder på at undgå madspild, da det er både klimabelastende og dyrt.

Råvarekvalitet:

- Vi laver maden af friske råvarer af høj kvalitet og undgår så vidt muligt præfabrikata.
- Vi bruger frosne varer med omtanke.
- Vi bager selv vores hvide brød og laver så vidt muligt vores egen pålæg og mayonnaise.

Sæson:

- Vi laver vores menuplanlægning ud fra sæsonens råvarer, så børnene kan opleve årets gang på tallerkenen.

Sanseoplevelser:

- Vi smager al mad grundigt til med surt, sødt, salt og bittert, og sørger for umami i maden. Balancen mellem de fem grundsmage er afgørende for om maden smager godt – også det salte og søde.
- Vi arbejder aktivt med madens udseende og konsistensen, for at gøre vores måltider til en sansoplevelser hver dag.
- Vi sørger for, at der altid er små skåle med toppings eller krydderurter som tilbehør, så børnene selv kan præge maden.

Måltidspolitik:

Hver gård har udarbejdet en måltidspolitik der beskriver hvordan vi arbejder med måltidet i praksis.

Margrethegården: <https://margrethegaarden-kk.aula.dk/om-os/madliv/maaltids-politik>

Benedictegården: <https://benediktegaarden-kk.aula.dk/om-os/madliv/maaltids-politik>

AnnemariEGAARDEN: <https://annemariEGAARDEN-kk.aula.dk/om-os/madliv/maaltids-politik>

Materialer og inspiration:

Mad og måltid - <https://www.maaltider.kk.dk/>

Relevante informations hæfter fra Københavns kommune og projektet madliv.

Tilknytning

Vi har valgt at lade os inspirere af Sofie Münsters tanker om tilknytning. Sofie Münster er psykolog med speciale i børn og familier og stifter af Nordic Parenting.

Sofie er optaget af tilknytningsbegrebet og dermed hvordan vi kan arbejder med børns tilknytningsmønstre og indre styring.

Tryghedscirklen:

Tryghedscirklen (Circle of Security) knytter sig til John Bowlbys teori om tilknytning og barnets livsnødvendige forbundenhed med omsorgspersoner. Tilknytningen er fundamentet for barnets følelse af tryghed og videre fundament for barnets alsidige personlige udvikling og sociale kompetencer.

Tryk tilknytning dannes igennem nærvær, tid og kontinuitet i samspillet mellem barnet og de primære voksne. Kendetegn for børn, der er trygt tilknyttet, er;

- Barnet er ofte nysgerrigt, glad og roligt.
- Barnet søger kontakt med voksne – og foretrækker voksne, det kender.
- Barnet reagerer, når kendte voksne ikke er der, og bliver glad, når de kommer tilbage.
- Barnet giver udtryk for sine følelser og behov, for eksempel at det er sultent, træt, ked af det eller vredt.
- Barnet lader sig hurtigt berolige og genoptager så sin leg eller udforskning af verden.

Utryk tilknytning kan skyldes mange brud i tilknytningen eller at de voksne, som barnet forsøger at knytte sig til, er afvisende, uforudsigelige eller på anden måde ude i stand til at imødekomme barnets følelsesmæssige behov. Kendetegn for børn, uden tryk tilknytning, er;

- Barnet holder sig meget til bestemte voksne og tør ikke være på egen hånd.
- Barnet undgår øjenkontakt og holder sig på afstand af voksne.
- Barnet har begrænset ansigtsudtryk og mimik og viser kun lidt glæde.
- Barnet græder sjældent eller søger sjældent trøst, når det er ked af det, vredt eller bange.
- Barnet græder eller klynker meget og har svært ved at falde til ro eller tage imod omsorg fra voksne.
- Barnet er enten meget passivt eller meget uroligt og har svært ved at fordybe sig i leg eller en aktivitet.

Sådan arbejder vi med det:

Vi prioriterer tid til at etablere tryk for både barnet og barnets primære omsorgspersoner.

- Inden barnets start i institutionen holder vi en opstartssamtale eller et hjemmebesøg med barnets primære omsorgspersoner. Her bygger vi sammen bro mellem institutionen og hjemmet ved at omsorgspersonerne videregiver viden om barnets første tid, rutiner og evt. særlige behov. Den kommende stue fortæller om hvad barnet vil opleve i vuggestuen og forventninger til det fælles samarbejde tydeliggøres.
- Ved overgang mellem vuggestue og børnehave lægges der en samtale. Her videregiver både barnets tidligere stue og forældrene deres viden om barnet til den kommende stue. Stuen fortæller hvad barnet kan opleve i børnehaven og forventninger til det fælles samarbejde omkring barnet.
- Den første dag af opstarten er barnet sammen med den primær voksen og barnets forældre i en time. Det resterende forløb planlægges løbende ud fra barnets reaktion på tilknytningsperioden.
- I ugeplanerne gives der plads til det nye barns opstart, så den primære voksen har fokus på at skabe en tryk tilknytning til barnet.
- Der afholdes en samtale 1-3 måneder efter opstart, hvor forældre og personalet udveksler viden om den første tid.

Lyst, behov og opnåelse af indre styring igennem værdier:

Kort fortalt, så arbejder vi med at skelne mellem barnets lyst og behov. Vi sætter grænser for lyster uden samtidig at gå på kompromis med barnets grundlæggende behov. Dette for at arbejde med barnets evne til indre styring. Indre styring er den proces, der gør at barnet bliver i stand til at kunne regulere egne følelser, reaktioner og tanker. Dette er også den proces, der med alderen styrker barnet i at blive bevidst om egne værdier og kunne handle.

Eksempler på lyster:

- At få det hele /det bedste
- At få ret
- At få det man gerne vil have nu
- At andre gør det man ikke selv har lyst til/gider for en
- At føle sig god til noget
- At passe ind
- At råbe og skringe

Eksempler på værdier:

- At dele og sætte sig selv til side nogle gange
- At være åben overfor andres perspektiv
- At kunne vente (et øjeblik)
- At gøre noget, der er kedeligt nogle gange
- At kunne prøve sig frem og gøre noget, som er svært
- At stå ved sig selv
- At sige fra på en reparerende måde

Sådan arbejder vi med det:

Vi arbejder med at mentalisere og italesætte hvad vi tænker der sker for barnet, i en given situation. Vi undgår videre fortolkninger, som kan medføre at situationen opbygger karaktertræk som iboende i barnet. Sagt på en anden måde arbejder vi med at eksternalisere frem for at internalisere og ser en handling som et øjebliksbillede frem for et karaktertræk.

Det betyder i praksis at:

- Vi italesætter og rummer den følelse, der ligger bag handlingen ” *Du ville så gerne have haft den blå bil, lad os prøve at* ”.
- Vi tilbyder barnet hjælp til at komme videre ” *Jeg forstår, at du ikke har lyst til at stoppe legen lige nu. Jeg skal nok hjælpe dig med at...* ”
- Vi bliver i kontakten med barnet eller vi bliver i nærheden, og byder os til med mellemrum, hvis barnet ikke er klar til at modtage hjælp endnu ” *Når du kommer, vil jeg gerne hjælpe dig*”, ” *Jeg vil gerne trøste dig, når du er klar* ”
- Vi prøver at snakke med børn om f.eks. konflikter, når de er stabiliseret følelsesmæssigt.
- Vi tager aktuelle emner op/arbejder indirekte med temaer igennem fortællinger, historier og dilemmaer – bøger ” *Hvordan er man en god ven?*”, ” *Den dag Leopold blev ond*”. Tema om familier; hvordan kan familier se ud.

Mentalisering:

Mentalisering handler om at forstå egen og andres adfærd dvs. at kunne forholde sig til egne og andres følelser, tanker, behov, mål og grunde til at handle som de gør. At kunne mentalisere, betyder med andre ord at være i stand til at kunne se bag om en adfærd og overveje, hvad der kan ligge bag. Sofie Münster fortæller hvordan pædagoger og forældres evne til at regulere egne følelser forud for et møde med barnet, er afgørende. Den voksne skal nemlig være følelsesmæssigt stabil og have overskud til at kunne se sig selv udefra og at kunne se barnet indefra. At kunne se sig selv udefra og at kunne se barnet indefra, er Sofie Münsters definition af mentalisering.

Evnen til mentalisering betegner hun som afgørende for den voksnes mulighed for at kunne etablere den følelsesmæssige nærhed, der er altafgørende for tilknytningen i forhold til barnet.

Sådan arbejder vi med det:

- Vi italesætter hvad vi ser og mentaliserer, så vores tolkning bliver præsenteret for barnet ”*Jeg kan høre at du græder og ser at far skal gå*”. ”*Du er rigtig ked af det nu, kom, jeg vil rigtig gerne trøste dig*” eller ”*Jeg kan se, at du bliver vred og ærgerlig fordi dit tårn er blevet væltet, må jeg hjælpe dig med at...*”.
- På stuemøder, afdelingsmøder og TOPI-møder, reflekterer og mentaliserer vi sammen omkring det enkelte barn og om børnegruppen. Vi snakker om hvad vi tolker, der sker inde i dem og hvordan vi kan tilbyde dem den bedste hjælp. Vi deler med hinanden, når en voksen har fundet en vej ind til et barn, hvor det er svært for andre.
- Vi tager over for en kollega, der beder om hjælp, eller hvis vi observerer at en kollega ikke længere befinder sig i en følelsesmæssig stabil situation, både for at hjælpe barnet og vores kollega.
- Vi arbejder generelt med at indtage forskellige perspektiver på emner og situationer, børneperspektiv, forældreperspektiv eller et andet teoretisk perspektiv på et givent tema.

Materiale og inspiration:

<https://bornsvilkar.dk/dagtilbud/>

Mappen Sofie Münster på onedrive

RessourceForum

Alle tre gårde har tilknyttet et RessourceForum (RF), der består af psykolog, tale/høre konsulent, støttepædagoger og socialrådgiver. Der er fastlagt flere årlige møder i hver gård. På møderne og efter behov, er der mulighed for at få sparring og vejledning i forhold til deres fagområder, både i forhold til det enkelte barn og børnegrupper.

Sådan arbejder vi med det:

- Inden vi kontakter RF skal vi danne os et overblik over hvad der udfordrer (hvor tit, hvornår, hvordan), en liste på hvad vi har afprøvet for at komme udfordringen til livs og undersøge om der er nogle undtagelser, hvor vi ikke oplever at være udfordret.
- Vi kontakter vores RF, når vi har brug for at få set vores praksis med andre øjne og få et medblik på hvordan vi kan tilrette dagligdagen, så den i højere grad støtter op om de behov som børnegruppen kalder på.
- I samarbejde med RF kan vi ved behov lave særlige udviklingsbeskrivelser, som observationer, DPU eller vurderinger af barnets kompetencer.
- Aftalen med RF er at de i høj grad skal være rollemodeller og give feedback direkte i praksis.

Læringsmiljøer

Indretningen i Prinsessegården er en aktiv del af at understøtte børns læring og udvikling. Indretningen skal fremme børnenes mulighed for dialog, medbestemmelse og koncentration og fordybelse. Det skal kunne ses på den måde legetøjet og materialer placeres, så det fremmer leg, fantasi og kreativitet.

Den æstetiske indretning, den umiddelbare erkendelse af sanserne, skal kunne fremme alle sansernes udfoldelse. Når et rum udfolder sig for børnene på en visuel måde, skaber det mulighed for koncentration om det børnene gerne vil og styrker kreativitet i leg.

Rammerne om læringsrummet skabes af pædagogerne på stuerne, hvori de indtænker mindst mulige begrænsninger da de kan føre til at der skabes for mange regler som ikke virker. Vi søger for at skabe muligheder for at børnene kan lege i relationer med andre uden udelukkelsesregler såsom ”der må kun være 4 børn i det lille rum”. Vi søger for at skabe lege hvori der kan indgå flere roller og derfor taler vi med børnene om hvilke roller der mere kunne være i familie-legen, kunne der mon også være flere storesøstre eller en mormor eller en tante, måske en iskiosk-person som de skulle hen til.

Læringsmiljøerne bygger på den fælles pædagogiske refleksion om hvordan rum og pædagogik kommer til at hænge sammen på den bedste måde.

Sådan arbejder vi med det:

- Børnenes interesser, viden og optagethed skal kunne integreres på stuen så det er visuelt for børnene. At holde orden er ikke et gode i sig selv, men orden og system i indretningen og på hylder hjælper børnene til klarhed over hvad de vil og kan i de forskellige læringsmiljøer. F.eks. billeder af bøgernes forsider, samt billeder af børn og voksne der læser – kombineret med tilgængelige bøger, skaber et læringsmiljø med fokus på bøger. Hvis der samtidig er mulighed for at tegne via tegneredskaber og papir så udvides dette læringsmiljø til at skabe fokus på kreativitet og bøger, de knyttes sammen og kan bruge hinandens forcer i børnenes kreative udviklingszoner.
- Sansernes udfoldelse i det æstetiske rum viser sig f.eks. i farvevalg, udstilling visuelt, duftende pædagogiske aktiviteter som f.eks. bagning. Det gode rum påvirker vores humør og giver os følelsen af, at her er godt at være.
- Et tæppe som legeområde skaber mulighed for at beholde en leg for de legende børn da andre børn går udenom, området. Ift. de allermindste (6-9mdr) i vuggestuen indtænkes et beskyttet område.
- Vi indtænker billeder af hvor legetøjet ”bor”, og billeder på kurvene hvori legetøjet er, f.eks. magneter, duplo eller lignende. Legetøj med ben eller hjul forsøges opstillet på ben og hjul.
- Det pædagogiske personale samarbejder om at skabe flest muligheder for at alle børn har adgang til relationelle legemuligheder i dagligdagen.
- Billeder af børnenes dagligdag som leg, spisning, ture, oplevelser, kort fra udflugter indtænkes som en del af indretningen. Billeder af børnenes leg tages og hænges op til inspiration til hvad man kan lege i pågældende område, eller hvad man kan konstruere af magneter og f.eks. Lego/duplo. Ting fra naturen der er samlet ind, kogler, pinde eller sten, kan udstilles i glas eller små kurve. Der kan være store lege ting som fanger børnenes opmærksomhed, og mindre ting som f.eks. er stillet frem til leg, såsom dyr på græs, eller dukker i dukkehuset.

Materialer og inspiration:

Hjerneforskeren Kjeld Fredens jf. DCUM, 2003, fra bogen Pædagogik kan ses, Karin Vilien 2007
Se pædagogisk indretning i Onedrive – Oplæg Louise Friis

Pædagogisk organisering

Lene Iversholt er lektor og udviklingskonsulent i forhold til pædagogik og læring. Hun beskæftiger sig med hvordan vi ud fra et inkluderende børnesyn kan strukturere den daglige praksis. Omstrukturering skal ske ud fra et børneperspektiv, og det er vigtigt at vi løbende justerer efter de behov som vi oplever, er i børnegruppen. Positionering handler om at personalet fordeler sig på den mest hensigtsfulde måde for at skabe de bedste rammer og muligheder for børnenes leg og læring. Det handler også om at personalerne gør sig tilgængelige for børnene på den mest hensigtsmæssige måde.

Sådan arbejder vi med det:

- Vi deler os så tit som muligt i små/mindre grupper for at understøtte nærvær og samspil med alle børn.
- Vi fordeler os både i inde- og uderummet, så der er voksne i flere zoner, der kan igangsætte og støtte op om leg og læring.
- Vi gør dagen visuel for børnene ved hjælp af tavler med billeder af børnene og den aktivitet/leg som de skal være en del af.

Materialer og inspiration:

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Ullv1qPSa1k>

Evalueringskultur:

I Prinsessegården arbejder ledelsen målrettet for at vi danner en grundlæggende evalueringskultur, som kan udvikle og kvalificere vores pædagogiske praksis.

Vi tager udgangspunkt i Malene Skov Dinesens definition af, hvad en evalueringskultur er, og vi er inspirerede af hendes anbefalinger og beskrivelser af, hvordan vi gør det til en integreret del af vores hverdag.

Evaluerer versus refleksion:

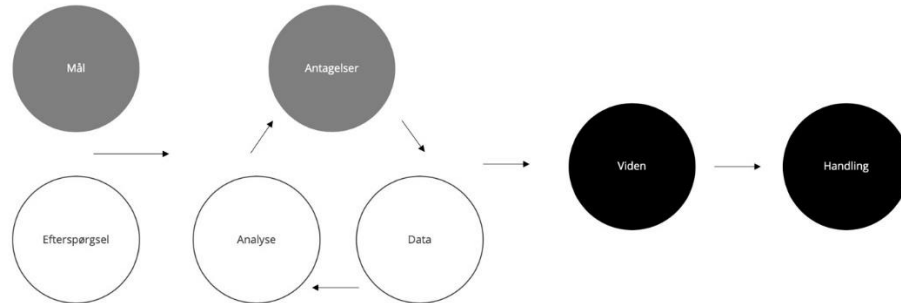
Dinesen skelner mellem refleksion og evaluering. Refleksion er f.eks. brugbar, når der opstår en udfordring i praksis, som man har behov for at løse nu og her eller hvis man i en periode oplever u hensigtsmæssige episoder og har behov for at ændre praksis for at afprøve nye løsninger. Refleksionen kan foregå når man stikker hovederne sammen i hverdagen eller gennem en struktureret refleksiv proces i et team.

En evaluering kan være brugbar eller nødvendig når man i forlængelse af et projekt, en indsats eller en hverdagspraksis har behov for et mere grundigt indsamlet vidensgrundlag for at kunne træffe beslutninger om fremtidige handlinger. Det kan være at man har brug for at sandsynliggøre sammenhængen mellem en pædagogisk indsats og effekten heraf.

Evalueringskulturen opstår, når vi mere eller mindre bevidst fornemmer, hvornår der er behov for en evaluering af noget og ikke 'blot' en refleksion over noget.

Evalueringsprocesserne:

Evalueringsprocesserne foregår systematisk og struktureret. Processen indeholder ifølge Dinesen følgende elementer:

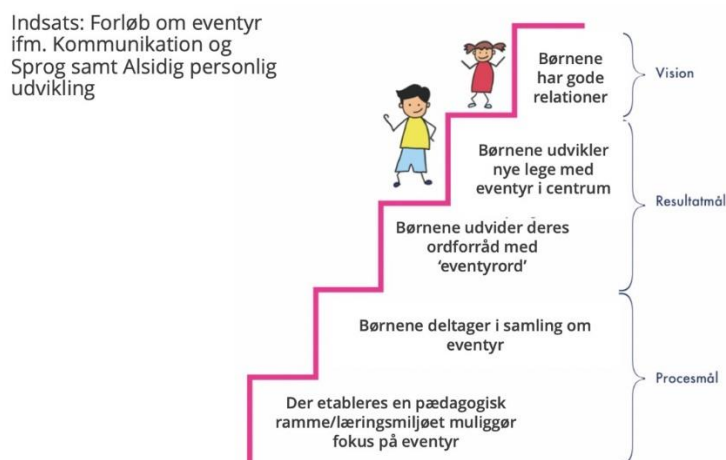

Evalueringens struktur og systematik, figur s. 61, Dinesen 2020

Når vi oplever en praksis, et projekt eller en indsats (herefter blot kaldet projekt), som det gir mening at evaluere, må vi opstille et mål (et resultatmål). Målet er ikke en del af evalueringen, men afgørende for om evalueringen bliver brugbar. Det skal i princippet være så tæt til kerneopgaven som muligt og det er vigtigt at det er tydeligt for os hvad målet er. Det skal altså være så konkret som muligt og så skal det være realistisk at opnå.

Når vi definerer et mål, som udgangspunkt for en evaluering, kan det være en hjælp at skelne ml. procesmål, resultatmål og visionsmål.

Procesmål kan ses som delmål, der skal opfyldes for at resultatmålet kan nås. Visionen er overordnet. Dvs. at projektet bidrager måske til opnåelse af visionen, men kan ikke gøre det alene. Det er derfor resultatmålene der skal danne grundlag for evalueringen.

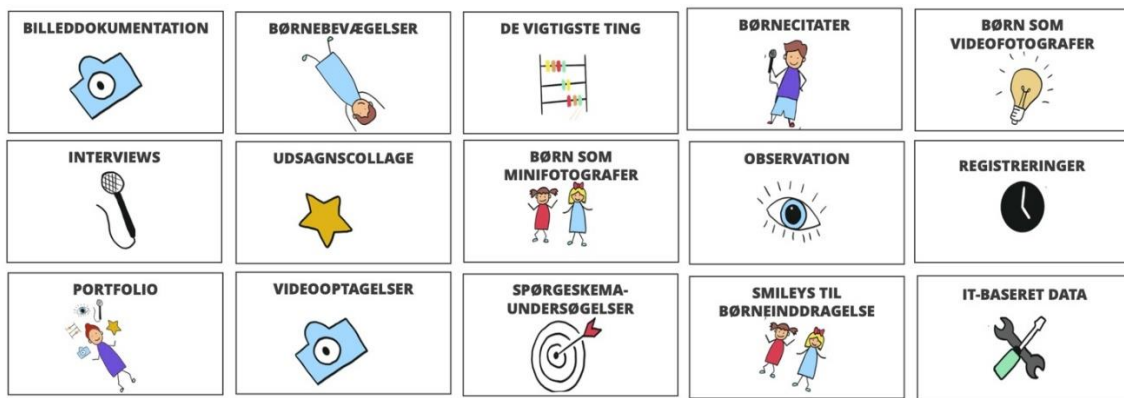

Eksempel på måltrappen, figur s. 65, Dinesen 2020

Målet knytter sig til projektet, mens efterspørgslen knytter sig til evalueringen og handler om, hvad vi gerne vil vide. Hvad er det for en viden vi gerne vil opnå ved at foretage evalueringen?

Antagelser eller hypoteser knytter sig ligesom målet til projektet – det vi gerne vil evaluere. Antagelserne er gode at skrive ned og danner grundlag for vores evalueringsarbejde. Når vi har opstillet vores mål og efterspørgsel på ny viden skal vi vælge en måde at indsamle data.

Data er helt afgørende for evalueringen. En evaluering indeholder altid indsamling af viden, men den kan indsamles på mange forskellige måder. Det er efterspørgslen på viden, som er afgørende for hvilken form for data man skal samle ind.

Dataindsamlingsmetoder fra værktøjskassen, Dinesen oplæg Pædagogiske dage 2023

Gennem en analyse kan data sammenholdes med de opstillede antagelser og mål. Den nye viden, som analysen viser giver måske anledning til nye handlinger eller beslutninger, som kan udvikle og kvalificere vores pædagogiske praksis til gavn for vores børn.

Materiale og inspiration:

Evalueringskultur i Dagtilbud, Dinesen 2020, samt oplæg afholdt på de pædagogiske dage 2023

Emu hjemmeside om evalueringskultur: www.emu.dk